

На изгубения бащинъ край.

Сбогомъ, сбогомъ, люлко родна,
Сбогомъ, бащинъ край,
Споменъ миль за тебъ ще пазимъ,
Що духътъ терзай!

Тебъ откъснаха отъ нази
Хора безъ сърца,
За това сме днесъ унили,
Съ жалостни лица! . . .

Доше день въ прѣгрѣдки наши
Пакъ да бждешъ ти . . .
До тогазъ търпи — надѣй се,
За сега прости!

Очакванъ день

Бихме се юнашки, смѣло,
Не отстъпихме ни крачка;
Черѣзъ Европа на съсъди
Станахме ний тлъста плячка!

Гърци, сърби, черногорци
Стѣпкаха съюза братски,
Внесоха въ страната наша
Сѣчь, огънь и мжки адски!

Влахъ безсраменъ, турчинъ гнжсенъ
Влѣзоха ни въ края роденъ,
Кжца безъ ступанъ найдоха —
За разбойникъ случай сгоденъ! . . .